

[Undervisningsministeren]

forhandlinger. Jeg kender ikke de nærmere detaljer, men det er altså et tegn på, at sagerne er under behandling.

Jeg skal ikke kommentere fru Karen Højte Jensens bemærkninger om, at socialdemokratiet og LO skal lægge sine ideologiske drømmerier bort. Jeg anser ikke en sådan bemærkning for en frugtbar indgangsvinkel til en løsning af de alvorlige problemer, vi står over for. Jeg deltager gerne i ideologiske debatter herinde, men jeg synes måske, vi skulle koncentrere vore kræfter om noget andet lige i denne tid.

Hr. Bertel Haarder skitserede på sin vanlige venlige og blide facon heroppe fra talerstolen 14 punkter, som han havde koncentreret sit problem om. Jeg skal ikke gå ind på dem alle 14, men vil godt kommentere nogle af dem.

Det, hr. Bertel Haarder kalder for bureaukratiet, har vi været inde på – jeg var også inde på det i mit første indlæg – og også spørgsmålet om, hvorvidt de kombinerede pladser eksisterer.

Så er der spørgsmålet om belønning for ekstra pladser og ekstra belønning for nye pladser. Det fremgår jo klart af regeringens redegørelse fra sidste uge, at det er en af de ting, vi overvejer. Vi kommer på et tidspunkt inden så forfærdelig længe med et udspil på dette område, og det går på, hvad man kan gøre ad den vej.

Men jeg vil godt advare mod det andet punkt på dette område: ekstra belønning for nye pladser, fordi vi i en årrække har kørt med ekstraordinære tilskud til nye pladser, det, vi kaldte ekstraordinært oprettede lære- og praktikpladser. Jeg skal være den første til at sige, at det var en aldeles fortrinlig ordning i de første år, den kørte, og den fremskaffede jo et sted mellem 5.000 og 7.000 pladser om året. Men vi må vist alle erkende, at jo længere sådan en ordning kører, jo vanskeligere bliver den at administrere, for hvad er ekstraordinært? Når murermesteren har en elev eller en lærling, som bliver færdiguddannet, og der kommer en ny, er det så fortsat en ekstraordinær plads, eller er det blevet til en ordinær plads? Ja, hr. Bertel Haarder nikker, men jeg siger bare, at det er disse problemer, der ligger i det, og derfor tror jeg nok, man skal være meget varsom med i et kommende system at indbygge for markant det, vi hidtil har opereret med, ekstraordinære

pladser, for det vil vise sig, at det i det lange løb ikke lader sig administrere. Bare den bemærkning. Vi får jo lejlighed til senere på foråret at drøfte dette.

Hr. Bertel Haarder var inde på spørgsmålet om en bedre udnyttelse af de tekniske skoler, og jeg kan da sige til ham, at det arbejder jeg intenst med for øjeblikket. Vi har jo hidtil lavet det, vi har kaldt en overbooking, altså taget for mange elever ind ved årets start under hensyn til vore erfaringer med, hvor stort frafaldet blev i løbet af de første par måneder. Jeg arbejder også med spørgsmålet om holdstørrelser. I denne ekstraordinære situation er det da muligt at tage ekstra ind, og jeg mener, vi nok må kunne løse noget af problemet ad den vej. Kort sagt, hvad der er af ideer på dette område, arbejdes der med med henblik på at løse denne helt ekstraordinære pukkelsituation, vi står i her i år og næste eller de næste to år.

Det sidste punkt af dem, hr. Bertel Haarder har rørt ved, som jeg skal kommentere, er spørgsmålet om, hvorvidt diskriminationen af mesterlæren må ophøre, om mesterlæren skal ligestilles med EFG-uddannelsen. Det er unægtelig et spørgsmål, hr. Bertel Haarder og jeg har drøftet mange gange indtil nu, og jeg er ganske overbevist om, at denne dag heller ikke er den sidste, hvor det vil blive drøftet. Hr. Bertel Haarder og jeg er ikke enige på dette punkt, men når han nævner det her og det nævnes i dagsordenen, vil jeg sige: jeg kan se én virkelig fundamental ulighed – den er til gengæld stor – mellem mesterlæren og EFG, og den ser jeg meget gerne rettet, nemlig at mesterlærlingene er betalt fra den dag, de starter, medens EFG-lærlingene skal gå uden løn i et år. Hvis det er den form for ligestilling, hr. Bertel Haarder her taler om, så kender han regeringens holdning til den, den vil vi gerne være med til at indføre.

Hr. Ole Henriksen var inde på spørgsmålet om papirproblemerne og virksomhedernes oplevelse af, at det er vanskeligt at klare de papirmæssige procedurer, og fru Mimi Stilling Jakobsen var inde på det samme spørgsmål.

Jeg vil sige, at vi arbejder med en ordning – det fremgik også af redegørelsen – så såvel virksomheder som de unge, der ønsker uddannelse, skal henvende sig ét sted, og det vil jo naturligt blive arbejdsformidlingen, der jo